

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 2. Qualis S. Dominico apparuerit Petrus ex curiositate adiens
concionem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

peccatores, ego tam multis, in tam grauibus peccatis indurui, maior est iniquitas mea, quam ut veniam merear. Alij per Dei clementiam viam ad cælum inueniunt, ego diuina misericordia ianuam aditumq; mihi praclusi. Indurui vt argilla; vt saxum molliri non possum. Frustra ergo adeo medicum, de vica desperatus. Quamquam quid refert? multi adeunt non pietatis, sed curiositatis causa conciones. Sim & ego de numero eorum. Esto, nihil discam, saltem ero spectator otiosus, & testis oculatus eorum, quae de hoc concionatore à tam multis predicantur. Ita statuit.

Verbum Dei non est temporis fallendi causa audiendum, sed vt inde in fide instruamur, atque ad rerum diuinarum cognitionem amoremq; inflammemur: peruersesq; agunt, qui ob curiositatem, vt eloquentiam, vt idiomatis proprietatem, vt noua & animum auresq; perculcentia audiant, templa ac conciones frequentant. Et tamen tanta eius est vis, vt non rarò etiam his profit. *Uerus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti: & pertingens usq; ad diuisionem anima ac spiritus, compagum quoq; ac medullarum, & discretor cogitationum, & intentionum cordis.* Quod etiam expertus est obturatissimus iste Petrus. Nam die quodã, sola nouitate pellectus, cum magno partim clientum, partim famulorum comitatu, in illud ipsum templum ingressus est, in quo D. Dominicus ad populũ verba faciebat. Nondum tamen tunc concionem inchoauerat, sed à longè cõspexerat dynastam, non sine strepitu in templum intrantem, quem nonnullæ historiæ memorant, ipsius S. Dominici cognatum fuisse. Quam verè Christus dixit: *Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudicium iudicate?* S. P. Nostri Ignatium, quidam viderat paupere tunica incedentem, & iuuenili petulantia dixit: *Dispeream, nisi isthic homo dignus est ignibus;* sed mox ipse, diuina Nemese iudicij temeritatem puniente, subito exorto igne in aërem subuectus est. At hunc Petrum, purpuratum, torquatum, cum tanto famulorum, clientumq; comitatu in templum subeuntem, attoniti suspexere omnes, surgentesq; ei reuerentiam exhibuerunt, in eo fulgorem auri ostrique & crispatae capitis caesariem admirantes, eumq; de potentia ac opulentia venerantes. Longè tamen alium eum, nempe qualis in animo & coram Deo erat, intuitus

II.
QUALIS S.
DOMINICVS
APPARVERIT
PETRVS EX
CURIOSITATE
ADIENS CONCIONEM?
Hebr. 4. 14

Ioan. 7. 24

est D. Dominicus. Non enim circa eum officia clientum, non turbam famulorum aspexit, sed tot undique vidit circa eum terribilissimos cacodamones exultantes, eumque catenatum raptantes & trahentes quò volebant; quot ille genera flagitiorum commisisset. Fudit igitur ardentissimas, pro illo, ad cælum preces, animamque illius omnium Conditori Deo quàm contentissimè commendauit. Post hæc vota cathedram conscendit, atque ad populum dicere exorsus est. In ea oratione iacturam animæ peccantis, perniciemque, atque futuram pœnam, quæ eam, in altero sæculo manet, præsertim autem conscientia malæ carnificinam, autoritate ac sententijs diuinæ Scripturæ, rationibus, experientia ipsorum præuaricatorum ita luculentè demonstrauit; vt Petrus ille vehementer percelli videretur. Sed, vt pluuia de nube cadens, terram bonam subit, rigat, facitque fructiferam, rupem autem tantùm extrinsecus abluat, intus siccam relinquit: ita bonæ mentes quasuis imbibunt pietatis monitiones: homines autem indurati, audiunt quidem minas Dei, pœnas inferni, exitium sibi imminens, sed sicut Æthiopes etiam loti non fiunt candidi; immò sicut saxum summa dumtaxat parte madescunt; auribus, non cordibus accipiunt, quæ illis vtilia instillantur. Dum concioni interfunt, cogitant: *hoc quidem verum est: ita fieri oportet: Vinam hoc vxor, aut maritus, aut socius audires!* de se nihil dici arbitrantur: aut si arbitrantur, vix è templo egressi, oblitescunt; ac nouis peccatis, aut antiqua consuetudine obruunt. Quod huic Petro euenit, simili ei qui ægrotat, cui medicus salutarem præbens medicinam ait: *Sanaberis, si hoc poculum sumpseris: morieris, nisi biberis.* Ille autem digresso medico quia pharmacum est insuaue atque amarum, poculum per fenestram in plateam effundit. Cur tam multi quotidie damnantur ac pereunt? quia audita in concione respuunt. Pauci, aut vix vlli perirent, si concionatori obedirent; & statim dum calet verbum, cuderent proponerentque sibi efficacem vitæ emendationem.

III. *Quid igitur de Petro factum est? Multi alij tepidi in zelo animarum de eo desperauissent, eumque pro derelicto habuissent. Haud tamen ita egit acerrimus Dei seruus Dominicus, qui haud ignarus, tam excæcatum peccatorem sine miraculo conuerti non posse,*

PETRI CALAMITAS ET STATUS POPULO OBSERVANS.